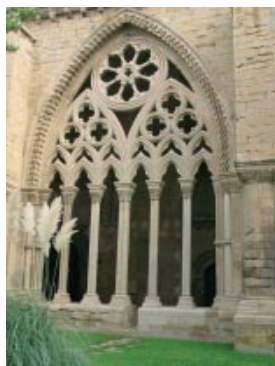

PARAULES DE VIDA

«Veniu a un lloc despoblat i descanseu una mica»

(Mc 6,31)

Al llarg dels mesos d'estiu molts de nosaltres gaudirem d'uns dies de vacances. Uns aniran a llocs turístics de muntanya o platja; d'altres tornaran als pobles per trobar-se amb els seus. Temps de vacances; temps per reposar. Déu mateix va descansar en crear l'univers. Recordem al planificar les vacances que «tot fidel és invitat a descansar, no solament com Déu ha descansat, sinó a descansar en el Senyor» (DD 16). Res no ens renova tant com la trobada serena amb Déu: en la freqüència dels sagraments, en la pregària, en la lectura de la Bíblia, en el temps dedicat al proïsme, el contacte amb la natura, l'oportunitat de cultivar l'harmonia familiar, les bones lectures i sanes activitats recreatives. Un temps idoni per afavorir l'apropament a Déu, en qui trobem el nostre descans més profund i enriquidor.

Recordem algunes al·lusions de Joan Pau II a les vacances: «Jesús va dir als apòstols que tornaven de la seva missió: "Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica" (Mc 6,31)». Crist coneix bé la necessitat humana del sa descans físic i espiritual. En la nostra societat frenètica i competitiva, on predomina la lògica de la producció i del lucre de vegades en detriment de la persona, és primordial donar-se temps per recuperar el necessari equilibri interior. Un equilibri que trobem en la contemplació i l'escolta de Déu. «Les vacances ens permeten, sobre tot, dedicar temps a l'activitat espiritual, a la meditació i a la pregària» (Àngelus 4-07-2003). «El drama de la cultura actual és la manca d'interioritat, l'absència de contemplació. Sense interioritat a la cultura li manquen entranyes, és com un cos que no ha trobat encara la seva ànima. De què és capaç la humanitat sense interioritat?, malauradament coneixem molt bé la resposta. Quan manca l'esperit contemplatiu no es defensa la vida i es degenera tot ho humà. Sense interioritat l'home modern posa en perill la seva pròpia integritat» (Madrid 2003).

Recordem algunes al·lusions de Joan Pau II a les vacances: «Jesús va dir als apòstols que tornaven de la seva missió: "Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica" (Mc 6,31)». Crist coneix bé la necessitat humana del sa descans físic i espiritual. En la nostra societat frenètica i competitiva, on predomina la lògica de la producció i del lucre de vegades en detriment de la persona, és primordial donar-se temps per recuperar el necessari equilibri interior. Un equilibri que trobem en la contemplació i l'escolta de Déu. «Les vacances ens permeten, sobre tot, dedicar temps a l'activitat espiritual, a la meditació i a la pregària» (Àngelus 4-07-2003). «El drama de la cultura actual és la manca d'interioritat, l'absència de contemplació. Sense interioritat a la cultura li manquen entranyes, és com un cos que no ha trobat encara la seva ànima. De què és capaç la humanitat sense interioritat?, malauradament coneixem molt bé la resposta. Quan manca l'esperit contemplatiu no es defensa la vida i es degenera tot ho humà. Sense interioritat l'home modern posa en perill la seva pròpia integritat» (Madrid 2003).

Recordem algunes al·lusions de Joan Pau II a les vacances: «Jesús va dir als apòstols que tornaven de la seva missió: "Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica" (Mc 6,31)». Crist coneix bé la necessitat humana del sa descans físic i espiritual. En la nostra societat frenètica i competitiva, on predomina la lògica de la producció i del lucre de vegades en detriment de la persona, és primordial donar-se temps per recuperar el necessari equilibri interior. Un equilibri que trobem en la contemplació i l'escolta de Déu. «Les vacances ens permeten, sobre tot, dedicar temps a l'activitat espiritual, a la meditació i a la pregària» (Àngelus 4-07-2003). «El drama de la cultura actual és la manca d'interioritat, l'absència de contemplació. Sense interioritat a la cultura li manquen entranyes, és com un cos que no ha trobat encara la seva ànima. De què és capaç la humanitat sense interioritat?, malauradament coneixem molt bé la resposta. Quan manca l'esperit contemplatiu no es defensa la vida i es degenera tot ho humà. Sense interioritat l'home modern posa en perill la seva pròpia integritat» (Madrid 2003).

Les vacances no han de ser un abandó de la nostra pràctica religiosa, sinó tot el contrari, un temps que doni espai per a la contemplació, l'escolta de Déu en el silenci, la pregària íntima i en família, la lectura espiritual, la meditació, la reflexió... Al mar o a la muntanya, a l'alba i a la posta del sol... La natura ens parla de Déu i pregona les obres del seu amor.

Vull saludar als qui visitaran la nostra Diòcesi en aquests mesos. I molt especialment als diocesans que per diversos motius es veuran obligats a quedar-se a casa, per ells o per solidaritat amb els seus. Que no els manqui el nostre record davant el Senyor.

† **Javier Salinas i Viñals**

Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Els «frarets» beneeixen 3.557 panets de Sant Antoni el dia de la seva festa

Com és tradició el 13 de juny, festa de sant Antoni de Pàdua, els franciscans de Lleida van celebrar-la amb la benedicció de 3.557 «panets de Sant Antoni», que foren distribuïts entre els fidels que acudiren al santuari del sant durant tota la jornada i molt especialment en la massiva concelebració eucarística del vespre. Enguany es recuperà una tradició dels anys 60, la benedicció i imposició als infants de la medalla de sant Antoni «El sant més popular i estimat», com digué el guardià dels «frarets» P. Joaquim Recasens en l'homília.

La parròquia de Sant Martí de Lleida inaugura la restauració del mural de Llucià Navarro

El Diumenge de Corpus, la parròquia de Sant Martí de Lleida va inaugurar la restauració de la pintura mural de la capella del Santíssim. Es féu després de la missa de la 1 de la tarda, amb un senzill però alhora solemne acte eucarístic, traslladant solemnement el Santíssim fins a la capella on es troba el mural, que tot seguit va rebre la visita dels feligresos que manifestaren la seva satisfacció pel resultat de la restauració.

El mural es obra del pintor Llucià Navarro, nascut a Barcelona el 1924 i traspassat a Premià de Mar, el 29 d'octubre de l'any 2007. L'artista féu aquest mural per ornar la capella del Santíssim de l'actual i modern temple parroquial de Sant Martí, amb ocasió de la seva inauguració l'any 1974. Navarro fou pintor i professor de l'Escola d'Arts Aplicades i d'Oficis Artístics de

Barcelona, conreant en la seva producció artística la il·lustració, havent estat un dels fundadors i il·lustradors de la revista juvenil *Cavall Fort*. Va conrear també el dibuix i l'aquarel·la, però molt especialment la pintura mural de caire religiós. La seva obra està escampada per nombroses esglésies i santuaris de Catalunya, entre ells el santuari del Sant Crist de Balaguer, on decorà el cambril.

El mural de la parròquia de Sant Martí de Lleida ha estat restaurat pels artistes en l'art de la restauració José Antonio Ferrer i Lluís Capdevila, que l'han qualificat com una pintura religiosa de gran qualitat artística i espiritual, on l'artista va reflectir molt bé el que volia representar, dos pasatges dels evangelis: Les Noces de Canà i la multiplicació dels pans i dels peixos.

L'agrupació de pessebristes convoca el LXVII Concurs dels Fanalets de Sant Jaume

L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes ha convocat el LXVII Concurs dels Fanalets de Sant Jaume. Els concursants hauran de presentar els seus fanalets el dijous 17 de juliol, de 6 a 8 de la tarda a la seu de l'entitat, a la capella de Sant Jaume del «Peu del Romeu» (c/ Major), on quedaran exposats fins al dijous 24 de juliol, per tal de participar en la tradicional Romeria dels Fanalets de Sant Jaume. Aquesta sortirà a les 9 de la nit, de davant l'església de la Mare de Déu del Carme, precedida de la Missa dels Fanalets que tindrà lloc, en la mateixa església a les 8 de la tarda.

DIUMENGE XIV DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran riu fins a l'extrem del país».

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

Us exaltaré, Déu meu i rei meu, / beneiré el vostre nom per sempre. / Us beneiré dia rera dia, / lloaré per sempre el vostre nom. R.

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot / el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Totes les obres del Senyor són fidels, / les seves obres són obres d'amor. / El Senyor sosté els qui estan a punt de caure, / els qui han ensopegat, ell els redreça. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això, que heu amagat als savis i als entesos.

Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans; fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera».

▶ Lectura de la profecia de Zacarias (Za 9,9-10)

Así dice el Señor: «Alégrate, hija de Sión; canta, hija de Jerusalén; mira a tu rey que viene a ti justo y victorioso; modesto y cabalgando en un asno, en un pollino de borrica. Destruirá los carros de Efraín, los caballos de Jerusalén, romperá los arcos guerreros, dictará la paz a las naciones; dominará de mar a mar, del Gran Río al confín de la tierra.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

Te ensaltaré, Dios mío, mi rey; / bendeciré tu nombre por siempre jamás. / Día tras día, te bendeciré / y alabaré tu nombre por siempre jamás. R.

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

El Señor es fiel a sus palabras, / bondadoso en todas sus acciones. / El Señor sostiene a los que van a caer, / endereza a los que ya se doblan. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,9.11-13)

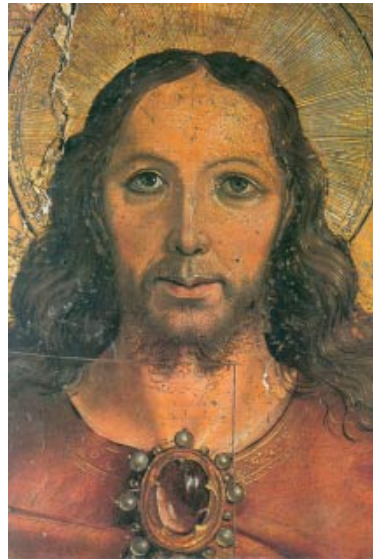
Hermanos: Vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo.

Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así, pues, hermanos, estamos en deuda, pero no con la carne para vivir carnalmente. Pues si vivís según la carne, vais a la muerte; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, exclamó Jesús: «Te doy gracias, Padre, Señor de cielo y tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos y se las has revelado a la gente sencilla. Sí, Padre, así te ha parecido mejor.

Todo me lo ha entregado mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo, y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Cargad con mi yugo y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis vuestro descanso. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»

Crist Salvador, pintura sobre taula atribuïda a Pedro Berruguete (Museu Diocesà de Palència)

COMENTARI

Veniu a mi...

És sabut que Mateu presenta sovint Jesús com a nou Moisés. Avui ho fa veladament: «Feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor». La primera vegada que l'adjectiu humil és usat a la Bíblia és al llibre dels Nombres (12,3), aplicat a Moisés. Els seus germans Aaron i Maria en tenen enveja i el narrador objecta que era l'home més humil de la terra i mostra com Déu el defensa. Jesús, home humil, ho mostrarà màximament en el moment de la passió.

Però Mateu amaga més coses: el lector perspicax pot captar la forta afirmació de la divinitat de Jesús. «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats i jo us faré reposar». Qui

és el qui fa reposar a l'Antic Testament? Ho veiem al llibre de l'Èxode. Moisés demana al Senyor que els acompanyi ara que els ha manat de partir del Sinaí cap a la terra promesa. I el Senyor li promet que els acompanyarà i que a ell el farà reposar (Ex 33,14). Jesús, avui, ens diu que ens farà reposar si anem a ell. I acaba l'evangeli el darrer verset afirmant: «Jo seré amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món». Jesús, el Déu amb nosaltres que ens dona repòs en el nostre cansament.

I encara un tercer punt. Jesús home de lloança. Enalteix el Pare per la seva obra. No és la que es podia esperar: hauria estat lògic pensar que la revelació seria més fàcilment ac-

cessible per als savis i els entesos; i Déu la dona als senzills. I Jesús el lloa perquè li ha plagut de fer-ho així. Perquè l'important és que s'ha revelat, que l'ha revelat.

El salmista també n'ha fet experiència i ja al final del llibre lloa Déu, ha après a fer-ho. «Beneiré el vostre nom per sempre Déu meu i rei meu». De fet, la tradició jueva que ha vist néixer aquests poemes diu que qui prega aquest salm diàriament, dit al trament, qui diàriament lloa, serà salvat.

Jesús, home humil. Jesús, Déu amb nosaltres. Jesús, home de lloança. Acceptarem el seu jou suau, anirem a ell quan estiguem cansats?

Olga Nicolau

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (□ Urgell) (litúrgia hores: 2a setm.): Os 2, 16.17b-18.21-22 / SI 144 / Mt 9,18-26 ■ **dimarts**: Os 8,4-7.11-13 / SI 113B / Mt 9,32-38 ■ **dimecres**: Os 10,1-3.7-8.12 / SI 104 / Mt 10,1-7 ■ **dijous**: Os 11, 1-4.8c-9 / SI 79 / Mt 10, 7-15 □ **divendres**: Pr 2,1-9 / SI 33 / Mt 19,27-29 ■ **dissabte**: Is 6,1-8 / SI 92 / Mt 10,24-33 ■ **diumenge** vinent, XV durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Is 55,10-11 / SI 64 / Rm 8, 18-23 / Mt 13,1-23.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

El sofriment i la joia

En tota situació, tant si és favorable com si és adversa, no podem deixar de repetir el missatge que hem rebut en el moment de creure: Déu és joia; Déu és la causa de la nostra alegria.

Jesucrist s'entusiasma en l'Esperit Sant fins a enaltir el Pare perquè havia revelat als senzills els misteris del Regne (evangeli d'avui).

També per a nosaltres, aproximar-nos al Crist de l'Evangelí és sentir-nos convocats a experimentar la joia del Regne que ja es troba dins nostre, que ja ens va renovant en l'amor.

És també adonar-nos que en Jesús l'alegria i el sofriment estaven compenetrats l'un amb l'altre, perquè estaven reconciliats en l'amor. Des de la proclamació de les benaurances, el sofriment i la joia no són enemics irre-

ductibles. El cristià pot fer alhora dues experiències diferents i oposades, perquè són complementàries. Així podia escriure Pau als de Corint: «Em sento ple de consol i desbordant de joia enmig de tantes tribulacions com passem» (2Co 7,4).

«Veni a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar». Jesús sempre acull amb complaença el gest senzill de tothom que se li atansa amb una fe confiada. Sap veure la història, la vida, l'alegria o el sofriment que hi ha darrere cada expressió senzilla de fe. I Jesús ho acull. I guareix radicalment la precarietat de la situació humana, una precarietat que es manifesta sobretot en la malaltia i la mort.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(*Kyrie! El rostre del Déu amor*. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Un nou mapa de civilitzacions

L'any 1993, Samuel Huntington, en el seu article «El xoc de civilitzacions», publicat a *Foreign Affairs*, i en un posterior volum, oferí instruments conceptuals per traçar un mapa del món no limitat a les fronteres polítiques o estatals sinó basat en les fronteres culturals o de civilització. Els grans moments claus de la història, segons l'estudi nord-americà, no passaven per les fronteres dels estats, sinó per conjunts de països, per civilitzacions, per mons culturals i religiosos.

Les civilitzacions indicades per Huntington són, naturalment, l'occidental —la més forta—, la islàmica, la xinesa, la hindú, l'ortodoxa, la budista, la japonesa i l'africana. La globalització no crea una única civilització mundial occidentalitzada, només és una fina crosta sota la qual sobreviuen mons radicalment diferents. El valor del llibre és l'afirmació de la força dels factors de llarg període, com ara la cultura, la civilització en comú i la religió. Normalment es redueix Huntington a un profeta del xoc de civilitzacions, però no és només això.

A més, la clau de lectura fonamental, la de les civilitzacions, no és una invenció de l'autor, sinó que té profundes arrels en la cultura historiogràfica. Huntington no proposa una novetat quan parla de xoc de civilitzacions. La guerra freda havia ocultat als ulls de la majoria la força constant de les civilitzacions.

En els anys trenta, les Semaines Sociales dels catòlics francesos (una organització de reflexió sobre el pensament social) van organitzar una sessió dedicada als conflictes de civilitzacions i en van identificar algunes, entre les quals hi havia la musulmana, la soviètica i la jueva. La seva tesi va ser que el cristianisme transcendia les civilitzacions com a força de pacificació. És significatiu que el catolicisme francès dels anys trenta —un temps en què es pensava en termes d'hegemonia blanca— reflexionés sobre les civilitzacions i el seu xoc.

Andrea Riccardi
(*Conviure*. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

6. ✠ Diumenge XIV durant l'any. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. Dilluns. Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la Seu; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. Dimarts. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Edgar, rei d'Anglaterra (†975); sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. Dimecres. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; beat Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. Dijous. Sant Cristòfor o Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Boltà, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. Divendres. Sant Benet (†547), abat, patriarca dels monjos d'Occident, copatró d'Europa (1964) i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes; sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. Dissabte. Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.; santa Marciana, vg. i mr.

ENTREVISTA

JOSEP COLOMER

L'orgue de Montserrat

L'Abadia de Montserrat i Caixa Penedès han posat en marxa un projecte cultural amb una durada de deu anys, que comprèn des de la música litúrgica, els concerts i els actes culturals fins als projectes pedagògics i artístics més variats, tots ells al voltant del nou orgue que s'està construint per a la Basílica de Santa Maria. Aquest nou orgue, obra de l'orguener Albert Blancafort, serà una realitat el desembre de 2009. Per fer-lo possible, l'Obra Social de Caixa Penedès ha avançat una part del cost; la resta se subvencionarà a través de l'apadrinament popular de tubs —que es pot fer per mitjà del web www.orguedemontserrat.cat o en qualsevol oficina d'aquesta entitat. Josep Colomer és el president de Caixa Penedès.

Què suposa personalment col·laborar amb Montserrat?

Montserrat ha marcat la major part de la meua trajectòria d'apropament a la fe. Des de sempre, des de la infantesa, com en l'acte de la primera comunió eucarística que vaig rebre de mans del P. Rosés a Montserrat, em va donar peu a seguir el camí, com molts catalans, de tenir un lligam amb el Santuari com a refugi de pau i pregària.

Com ha evolucionat la seva fe?

És difícil valorar l'evolució de la nostra fe! Ara bé, com que crec que no sóc perfecte, això ja és un signe de reconeixement de les limitacions humanes i, per tant, fins i tot del reconeixement d'una certa evolució de la fe. En les nostres reflexions, tots, més o menys dins les meditacions o pregàries, com una revisió de la nostra vida, ens adonem que hem de transmetre els valors cristians a través del càrrec que representem. Doncs bé, diria que, sense adonar-nos, el risc consisteix a centrar-nos solament en les nostres coses i oblidar els aspectes més col·lectius dels estaments que un representa.

Per què es important apadrinar un tub del nou orgue de Montserrat?

L'orgue de Montserrat serà l'expressió de la conjunció de diverses voluntats al voltant d'un projecte comú de gran magnitud, un projecte gran com gran és la fe del nostre poble. La seva construcció simbolitza l'aglutinament de sensibilitats identitàries, sentimentals o de país amb la convicció religiosa, i la contribució a l'embelliment de la litúrgia. No és en va que el seu lema sigui «L'orgue de Montserrat, l'orgue de tots».

Oscar Bardají i Martín

PENSAR EN LOS HIJOS

El bien de los hijos

Ante el trance de la separación, y si hay hijos, hay que procurar que les afecte lo menos posible. Siempre es recomendable que los padres piensen y se preocupen por el bien de sus hijos.

Pues bien: para él, para ella y para los dos he elaborado unas sencillas normas, sumamente prácticas, que les permiten quedar como *todo un señor o toda una señora* a los ojos del otro cónyuge y de los hijos, y, lo que es más importante, ante uno mismo. Tomen nota.

En la etapa de preseparación hay que hacer lo siguiente:

—Procurar que no haya enfrentamientos hostiles delante de los hijos.

—No monopolizar a los hijos, en alianza, en contra del otro progenitor.

—Limitar a lo estrictamente necesario la intervención de familiares y amigos, pero pedir ayuda a los profesionales siempre que sea necesario.

—Mantener cubiertas las necesidades hogareñas básicas.

—Informar de manera objetiva a los niños de los motivos de la separación.

Durante la separación:

—Actuar sin deserción o abandono inesperado del hogar.

—Despedirse amigablemente los esposos, siempre que la situación lo permita.

—Despedirse de los hijos con un cariñoso «adiós» o, mejor, con un «¡hasta luego!»

Dr. Paulino Castells
(*Separarse bien. Pensando en los demás y en uno mismo*. Ed. Espasa-Calpe, 2004)

AGENDA

Novena a la parròquia de la Mare de Déu del Carme.—Del 7 al 15 de juliol, a la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, Novena de preparació a la festa de la seva patrona i titular. Tots els dies, a les 7.30 de la tarda, Sant Rosari; 8 tarda, Eucaristia de la Novena presidida indistintament pel rector de la unitat parroquial Mn. Joan Mora i pel carmelita P. Jesús Sans. Tema: «El Pare Nostre».

Novena del Carme al santuari-parròquia de Santa Teresina.—Del 7 al 15, al santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares carmelites de Lleida, Novena en honor a la Mare de Déu del Carme. Tots els dies, 7.15 tarda, Vespres; 7.30 Eucaristia de la Novena presidida indistintament pel P. Jesús Sans, carmelita i per Mn. Joan Mora, rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme. Tema: «El Pare Nostre».

Novena del Carme al monestir de les Carmelites.—Del 7 al 15, al monestir del Sagrat Cor de Jesús de les religioses Carmelites Descalces, Novena en honor a la Reina del Carmel. Tots els dies, a les 8.30 del matí, Eucaristia i Novena presidida per Mn. Joaquim Lax.

Festa de sant Cristòfol a Bovera.—Dijous 10, 7 tarda a Bovera, Missa en honor de sant Cristòfol, presidida pel rector Mn. Martí Sandiumenge. Tot seguit, a la plaça, benedicció dels vehicles.

Festa a l'ermita de Sant Cristòfol de les Borges Blanques.—Dissabte 12, a l'ermita de Sant Cristòfol de les Borges Blanques, commemoració de la festa el patró dels xofers sant Cristòfol, organitzada pels Amics de la Font Vella i la parròquia. A les 12 Missa a l'ermita i tot seguit benedicció dels vehicles.

Festa de sant Cristòfol a Llardecans.—Diumenge 13, a Llardecans, festa anticipada de sant Cristòfol organitzada per la «Colla dels xofers». A les 12.30 del migdia, Missa Major presidida pel rector Mn. Josep M. Cebrià. Tot seguit, processó amb la imatge de sant Cristòfol fins a la plaça i benedicció de vehicles.

Jornada de la Confraria de Lleida a Montserrat.—Diumenge 13, jornada de la Confraria de Lleida a Montserrat, amb ofrena a la patrona en la Missa Conventual de les 11 del matí. La Confraria organitza un autocar per poder participar-hi. Informacions i inscripcions al telèfon 973 222 577.

Trobada de Joves a Lourdes i estada a Taizé.—Tindrà lloc del 14 al 20 de juliol, coincidint amb la Jornada Mundial de la Joventut de Sydney i el Jubileu de Lourdes i del 28 al 31 d'agost, Estada a Taizé. Informació i inscripcions: Delegació de Joves de Lleida, c/ Acadèmia, 17, Tel. 973 26 00 51 o www.pasjovelleida.org.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Ordenació sacerdotal de Juan Carlos Mandje Bote a la Catedral de Lleida

La Catedral de Lleida va acollir la tarda del diumenge 15 de juny, l'ordenació sacerdotal del diaca Juan Carlos Mandje Bote, originari de Guinea Equatorial. Aquesta circumstància va fer que el primer temple de la diòcesi s'omplís de música i dels cants africans del cor equatoguineà de la parròquia de Sant Andreu de Lleida, que acompanyaren bona part de la litúrgia.

L'Eucaristia fou presidida per l'administrador apostòlic Xavier Salinas i concelebrada pel president del capítol de la catedral, Mn. Josep A. Ginestà i capitulars, el vicari general Mn. Joan R. Ezquerria, el rector del Seminari Mn. Jaume Pedrós, el rector del Seminari Interdiocesà de Catalunya Mn. Norbert Miracle i una bona part del presbiteri diocesà. La celebració fou assistida per quatre diaques i seminaristes diocesans, exercint els seus ministeris propis.

En els primers bancs se situaren els pares, germans i altres familiars de Juan Carlos Mandje, vinguts des de Guinea. Nombrosos fidels, molts d'ells d'Alcarràs i Soses, pobles on el nou sacerdot ha exercit fins ara el diaconat, ompliren també bona part dels seients.

El Sr. Bisbe inicià l'homilia manifestant la seva satisfacció per l'ordenació d'aquest jove guineà: «...que és símbol d'aquesta realitat actual de la nostra societat, on convivim pobles, races i cultures diferents, però tots com un mateix poble de Déu». El Sr. Bisbe convidà al neosacerdot a ser «signe de Crist», alhora que definí el sacerdot com: «...un do de Déu, i no un mèrit i molts menys un tret». L'homilia la va concloure amb una recomanació al nou prevere: «...no vulguis que t'estimin, si no estima tu», i al·ludint a la realitat actual de la vida dels sacerdots, digué: «...és un esforç molt gran el que la societat demana dels sacerdots i avui més que mai tenim que dedicar-nos a proclamar l'alegria de l'Evangeli».

Tot seguit es prosseguí amb el ritus propi de l'ordenació sacerdotal, amb la crida del candidat que féu el rector del Seminari Mn. Jaume Pedrós i la seva acceptació per part del Sr. Bisbe, davant el qual el candidat féu les seves promeses sacerdotals. Un moment especial i intens fou el del cant de les Lletanies dels Sants, amb Juan Carlos postrat a terra en senyal d'humilitat i acollida, ressonaren els noms dels sants i beats, també els dels més propers com sant Anastasi màrtir, patró de la ciutat de Lleida o santa Teresa Jornet, filla d'Aitona i fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats i els beats P. Francesc Palau, fundador del carmel teresià o el del jove laic Francesc Castelló, màrtir a Lleida l'any 1936. I en aquesta ocasió tan singular, es pregà també al Senyor per intercessió de san Carlos Luanga i companys màrtirs d'Uganda.

Continuà el ritus amb la imposició de les mans, que féu primer el Sr. Bisbe i tot seguit els sacerdots concelebrants, per concloure amb l'oració consecratòria i la unció de les mans. En aquest moment Juan Carlos Mandje va ser revestit amb l'estola i la casulla, ofrena dels feligresos d'Alcarràs, com també el calze i la patena que amb el pa i el vi per a la celebració de l'Eucaristia, li lliurà el Sr. Bisbe amb el prec d'«imitar i viure el que celebri».

L'ordenació va culminar amb el bes de pau del Sr. Bisbe i de tots els concelebrants, significat l'acollida a la comunitat presbiteral diocesana. El nou prevere s'incorporà tot seguit a la celebració i per primera vegada, com a concelebrant de l'Eucaristia. Ell mateix, moments abans de la benedicció final, la clogué amb unes paraules emocionades d'agraïment, dirigides a tots quans l'han acompanyat en el camí de la vocació. En primer lloc a la seva família allí present, en especial als seus pares per haver-li tramès la fe; al bisbe Salinas per haver-lo ordenat, alhora que tingué un record pel bisbe emèrit Francesc Xavier Ciuraneta, que l'obrí les portes del Seminari de Lleida. També tingué paraules d'agraïment per als pobles d'Alcarràs i Soses: «...on m'he sentit molt estimat».

Finalitzada la Missa el nou prevere, acompanyat pels seus pares, va rebre les felicitacions personals dels fidels que s'hi van apropar. A tost ells els lliurà un recordatori on es podia llegir la frase: «Gràcies a tots per acompanyar-me».

Mn. Juan Carlos Mandje va celebrar la seva Missa Nova la tarda del dissabte 21 de juny a la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Alcarràs i el diumenge 22 ho féu també a la parròquia de Sant Llorenç Màrtir de Soses.

Els seminaristes Santiago Mataix i Lucas F. Evung, reben el ministeri de l'acollit

En la mateixa celebració i abans de l'homilia, dos seminaristes de la diòcesi de Lleida, Lucas Francisco Evung i Santiago Mataix, van rebre de mans del bisbe Xavier Salinas, el ministeri de l'acollit, com a pas previ per a l'ordenació diaconal i després presbiteral.

El Sr. Bisbe els lliurà la patena i el calze, per a la celebració de l'Eucaristia, com a símbol del seu ministeri de col·laboració amb els

preveres i diaques en les seves funcions de distribuir la comunió als fidels i als malalts, com a ministres extraordinaris. Els dos nous acòlits havien rebut ja el ministeri de Lectorat el passat 17 d'abril, en el decurs d'una Eucaristia presidida pel bisbe Xavier Salinas i concelebrada pel rector del Seminari de Lleida Mn. Jaume Pedrós i altres preveres diocesans, en la capella del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya a Barcelona.